

योएलको पुस्तक र लौदिकीय सातौँ-दिन एडभेन्टिस्ट मण्डली - संख्या एक

वर्तमान सत्यको परीक्षण

Jeff Pippenger

2025-12-02

“पवित्रशास्त्रमा केही कुराहरू यस्ता छन्, जुन बुझ्न कठिन छन्, र जसलाई पत्रुसको भाषामा अशिक्षित र अस्थिर मानिसहरूले आफ्नै विनाशका निम्ति बढ्ग्याउँछन्। यस जीवनमा हामी पवित्रशास्त्रको प्रत्येक खण्डको अर्थ स्पष्ट गर्न सक्षम नहुन सक्छौं; तर व्यवहारिक सत्यका कुनै पनि जीवन्त पक्षहरू रहस्यको बादलले ढाकिने छैनन्। जब परमेश्वरको प्रबन्धनानुसार त्यस समयको सत्यको विषयमा संसारको परीक्षा हुने समय आउनेछ, तब मानिसहरूका मनहरू उहाँको आत्माद्वारा पवित्रशास्त्रको खोजी गर्न उद्यत गराइनेछन्, यहाँसम्म कि उपवास र प्रार्थनासहित, जबसम्म एक कडीपछि अर्को कडी खोजी गरी पूर्ण शृङ्खलामा जोडिँदैन। आत्माहरूको उद्धारसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध राख्ने प्रत्येक तथ्य यति स्पष्ट बनाइनेछ कि कसैले पनि भूल गर्न वा अन्धकारमा हिँड्न नपरोस्।”

“जब हामीले अगमवाणीको शृङ्खलालाई पछ्याउँदै आएका छौं, तब हाम्रो समयका लागि प्रकट गरिएको सत्य स्पष्ट रूपमा देखिएको र व्याख्या गरिएको छ। हामीले उपभोग गर्ने विशेषाधिकारहरूका लागि र हाम्रो मार्गमाथि चम्किने ज्योतिका लागि हामी उत्तरदायी छौं। विगतका पुस्ताहरूमा जीवन बिताउनेहरू उनीहरूमाथि चम्कन दिइएको ज्योतिका लागि उत्तरदायी थिए। धर्मशास्त्रका विभिन्न विषयहरूको सम्बन्धमा तिनीहरूको मन प्रयोगमा लगाइयो, जसले तिनीहरूको परीक्षा लियो। तर तिनीहरूले ती सत्यहरू बुझेनन्, जुन हामी बुझ्छौं। तिनीहरूसँग नभएको ज्योतिका लागि तिनीहरू उत्तरदायी थिएनन्। उनीहरूसँग बाइबल थियो, जसरी हामीसँग छ; तर यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दृश्यहरूसँग सम्बन्धित विशेष सत्यको उद्घाटन हुने समय भने पृथ्वीमाथि जीवित रहने अन्तिम पुस्ताहरूको समयमा हो।

“विशेष सत्यहरू तिनका अस्तित्वमा रहेका पुस्ताहरूका अवस्थानानुसार अनुकूलित गरिएका छन्। वर्तमान सत्य, जो यस पुस्ताका मानिसहरूका लागि एउटा परीक्षा हो, अघिल्ला धेरै टाढाका पुस्ताहरूका मानिसहरूका लागि परीक्षा थिएन। यदि चौथो आज्ञाको शबाथसम्बन्धी जुन ज्योति अहिले हामीमाथि चम्किरहेको छ, त्यो विगतका पुस्ताहरूलाई दिइएको भएको भए, परमेश्वरले तिनीहरूलाई त्यस ज्योतिप्रति उत्तरदायी ठहराउनुहुनेथियो।”
Testimonies, volume 2, 692, 693.

नयाँ र पुरानो

“प्रत्येक युगमा सत्यको एउटा नयाँ विकास हुन्छ, त्यस पुस्ताका मानिसहरूका लागि परमेश्वरको एउटा सन्देश हुन्छ। पुराना सत्यहरू सबै अत्यावश्यक छन्; नयाँ सत्य पुरानाबाट स्वतन्त्र हुँदैन, बरु त्यसकै उद्घाटन हो। पुराना सत्यहरू बुझिएपछि मात्र हामी नयाँलाई ग्रहण गर्न सक्छौं। जब ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूका सामु आफ्नो पुनरुत्थानको सत्य प्रकट गर्न चाहनुभयो, उहाँ ‘मूसा र सबै अगमवक्ताहरूबाट’ प्रारम्भ गर्नुभयो र ‘सबै धर्मशास्त्रहरूमा आफ्नै विषयका कुराहरू तिनीहरूलाई व्याख्या गरिदिनुभयो।’ लूका 24:27। तर सत्यको ताजा उद्घाटनमा चम्कने ज्योतिले नै पुरानोलाई महिमित तुल्याउँछ। जसले नयाँलाई अस्वीकार गर्छ वा उपेक्षा गर्छ, उसले वास्तवमा पुरानोलाई धारण गरेको हुँदैन। उसका लागि त्यसले आफ्नो जीवनदायी शक्ति गुमाउँछ र केवल निर्जीव रूप मात्र बन्छ।”

“त्यहाँ त्यस्ता मानिसहरू छन्, जसले पुरानो करारका सत्यहरूमा विश्वास गर्ने र ती शिक्षा दिने दाबी गर्छन्, तर तिनीहरूले नयाँ करारलाई अस्वीकार गर्छन्। तर ख्रीष्टका शिक्षाहरू ग्रहण गर्न अस्वीकार गरेर तिनीहरूले पितृपुरुषहरू र अगमवक्ताहरूले बोलेका कुरामाथि आफूहरूले विश्वास गर्दैनन् भन्ने देखाउँछन्। ख्रीष्टले

भन्नुभयो, 'यदि तिमीहरूले मोशामाथि विश्वास गरेका भए, तिमीहरूले ममाथि पनि विश्वास गर्नेथियौ; किनकि उनले मेरो विषयमा लेखेका थिए।' यूहन्ना 5:46। यसैले पुरानो करारकै शिक्षा दिनमा समेत तिनीहरूको शिक्षामा कुनै वास्तविक शक्ति हुँदैन।"

"सुसमाचारमा विश्वास गर्ने र त्यसलाई शिक्षा दिने दाबी गर्ने धेरैजना पनि यस्तै त्रुटिमा छन्। तिनीहरू पुरानो करारका धर्मशास्त्रहरूलाई एकातिर पन्छाउँछन्, जसको विषयमा ख्रीष्टले घोषणा गर्नुभयो, 'यिनैले मेरो विषयमा साक्षी दिन्छन्।' यूहन्ना 5:39। पुरानोलाई अस्वीकार गर्दा, तिनीहरूले वस्तुतः नयाँलाई पनि अस्वीकार गरिरहेका हुन्छन्; किनकि दुवै अविच्छिन्न रूपमा एक समग्रका अङ्गहरू हुन्। परमेश्वरको व्यवस्थालाई सुसमाचारविनै, वा सुसमाचारलाई व्यवस्थाविनै, कसैले पनि ठीकसँग प्रस्तुत गर्न सक्दैन। व्यवस्था देहरूपमा प्रकट भएको सुसमाचार हो, र सुसमाचार उद्घाटित भएको व्यवस्था हो। व्यवस्था जरा हो, सुसमाचार त्यसले धारण गर्ने सुगन्धित फूल र फल हो।"

"पुरानो नियमले नयाँ नियममाथि प्रकाश पार्छ, र नयाँ नियमले पुरानो नियममाथि। प्रत्येक ख्रीष्टमा परमेश्वरको महिमाको एक प्रकाशन हो। दुवैले त्यस्ता सत्यताहरू प्रस्तुत गर्छन्, जसले गम्भीर खोजीकर्तालाई अर्थका नयाँ गहिराइहरू निरन्तर प्रकट गरिरहनेछन्।" Christ's Object Lessons, 128.

वर्तमान सत्य परिभाषाअनुसार कुनै निश्चित समयावधिका लागि "प्रकट गरिएको सत्य" हो, जुन "स्पष्ट रूपमा देखिएको र व्याख्या गरिएको" हुन्छ। जुन समयमा "वर्तमान सत्य" प्रकट गरिन्छ, त्यस समयमा जीवित पुस्तालाई त्यो सत्य स्वीकार गर्न, नत्र मर्न, "उत्तरदायी" ठहराइन्छ। "यस पुस्ता"का लागि "वर्तमान परीक्षात्मक सत्य" निर्माण गर्ने संयुक्त सत्यहरू, "यस पृथ्वीको इतिहासका समापन दृश्यहरूसित सम्बन्धित" "विशेष" सत्यहरूको "उद्घाटन" मा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। सत्य, र त्यसैले "वर्तमान सत्य" पनि, पुरानो करारसँगको सम्बन्धमा नयाँ करारद्वारा पूर्वछायांकित गरिएको छ। सत्य दुई साक्षीमाथि स्थापित हुन्छ, र सत्यको एउटा आरम्भ र एउटा अन्त्य, एउटा शाब्दिक र एउटा आध्यात्मिक, एउटा प्राचीन र एउटा आधुनिक, एउटा अल्फा र एउटा ओमेगा, एउटा पहिलो र एउटा अन्तिम हुन्छ।

तेस्रो स्वर्गदूतको "वर्तमान सत्य" सन्देशको सम्बन्धमा पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको मिलेराइट आधार "पुरानो" हो। जसले "पुरानोलाई अस्वीकार" गरिरहेका छन्, तिनीहरूले "वास्तवमा नयाँलाई पनि अस्वीकार" गरिरहेका छन्, किनकि दुवै अविभाज्य समग्रका अंशहरू हुन्।

मैले विशेष गरी सन्देशवाहकहरूका लागि यो आवश्यकता देखेँ कि उनीहरूले जहाँ कहीं पनि उन्माद उठ्न लागेको देख्नु, त्यहाँ त्यसलाई निगरानी गर्दै जाँच गरिरहनु। शैतान चारैतिरबाट दबाब दिँदै आएको छ, र यदि हामी त्यसको विरुद्ध जागा नरहने हो, र त्यसका युक्ति र पासाहरूलाई चिनेर आफ्ना आँखाहरू खुला नराख्ने हो, र परमेश्वरको समस्त हथियारधारण नगर्ने हो भने, दुष्टका अग्निमय बाणहरूले हामीलाई प्रहार गर्नेछन्। परमेश्वरको वचनमा धेरै बहुमूल्य सत्यहरू निहित छन्, तर अहिले बगाललाई चाहिने कुरा 'वर्तमान सत्य' नै हो। मैले यो खतरा देखेँ कि सन्देशवाहकहरू वर्तमान सत्यका महत्त्वपूर्ण बुँदाहरूबाट टाढा बगेर त्यस्ता विषयहरूमा अल्टिइन सक्छन्, जो न त बगाललाई एकतामा बाँध्न उपयुक्त छन्, न त प्राणलाई पवित्र तुल्याउन। यहाँ शैतानले कार्यलाई हानि पुऱ्याउन हरसम्भव लाभ उठाउनेछ।

"तर २३०० दिनहरूसँग सम्बन्धित पवित्रस्थान, परमेश्वरका आज्ञाहरू, र येशूको विश्वासजस्ता विषयहरू विगतको आगमन आन्दोलनको व्याख्या गर्न, हाम्रो वर्तमान स्थिति के हो भन्ने देखाउन, शङ्का गर्नेहरूको विश्वासलाई दृढ स्थापित गर्न, र महिमामय भविष्यलाई निश्चितता प्रदान गर्न पूर्णतः उपयुक्त छन्। मैले बारम्बार देखेकी छु कि यिनै ती मुख्य विषयहरू थिए, जसमा सन्देशवाहकहरूले विशेष रूपमा केन्द्रित हुनुपर्थ्यो।" Early Writings, 63.

"२३०० दिनहरू, परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वाससँग सम्बन्धित पवित्रस्थान" मिलेर मिलेराइटहरूको "विगतको आगमन आन्दोलन" को व्याख्या गर्ने कुञ्जी हुन्, र त्यसो गर्दा, "हाम्रो वर्तमान अवस्था के हो" भन्ने कुरा

“पूर्णतया” स्पष्ट पार्ने कुञ्जी पनि हुन्। जो “विगतको आगमन आन्दोलन” प्रति “शङ्का” गर्छन्, तिनीहरूले त्यो कुरामाथि “शङ्का” गरिरहेका हुन्छन् जसले “महिमामय भविष्यलाई निश्चितता” दिन्छ। भविष्यलाई निश्चितता दिने कुरा नै विगत हो।

योएलको पुस्तक वर्तमान परीक्षात्मक सत्यको सन्देश हो। यो कुरा अनेक साक्षीहरूद्वारा पुष्टि गरिएको छ। योएललाई भविष्यवाणीको आत्माद्वारा “वर्तमान सत्य” भनेर चिनाइएको छ, जुन प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्नाका अनुसार येशूको साक्षी हो।

येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जुन परमेश्वरले उहाँलाई आफ्ना दासहरूलाई चाँडै हुनैपर्ने कुराहरू देखाउन दिनुभयो; र उहाँले आफ्ना दूतद्वारा आफ्ना दास यूहन्नालाई यो पठाई संकेतद्वारा प्रकट गर्नुभयो। जसले परमेश्वरको वचन, येशू ख्रीष्टको साक्षी, र आफूले देखेका सबै कुराको गवाही दिए। प्रकाश १:१, २।

यूहन्नाको “गवाही” (जसको उनले “अभिलेख” दिए) तीन भागमा चित्रित गरिएको थियो। उनले “परमेश्वरको वचन,” “येशूको गवाही,” र “उनले देखेका कुराहरू” अभिलेख गरे। प्रकाशको पहिलो दुई पदहरूमा, यूहन्नाले “अगमवाणीको आत्मा” को वरदान पाएका एक व्यक्तिको प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यस वरदानमा परमेश्वरको वचनको एक विशेष प्रकाश समावेश हुन्छ, र यसमा ख्रीष्टका वचनहरूद्वारा अगमवक्तालाई सम्प्रेषित गरिएका विशेष प्रकाशहरू पनि समावेश हुन्छन्; (कि त ख्रीष्टद्वारा प्रत्यक्ष रूपमा वा उहाँका स्वर्गदूतिय प्रतिनिधिहरूद्वारा) र त्यस वरदानमा सपना र दर्शनको माध्यमद्वारा प्रस्तुत गरिएको सत्य पनि समावेश हुन्छ। अगमवाणीको आत्मा ख्रीष्टको गवाही हो, जुन अगमवक्तालाई सम्प्रेषित गरिन्छ, र त्यसले उही अधिकार वहन गर्छ, मानौं कुनै स्वर्गदूत वा ख्रीष्टले ती वचनहरू बोल्नुभएको हो।

अनि म उहाँको आराधना गर्न उहाँका पाउमा परें। तर उहाँले मलाई भन्नुभयो, “त्यसो नगर; म तिमी सहसेवक हुँ, र येशूको साक्षी राख्ने तिम्ना भाइहरूमध्येकै एक हुँ। परमेश्वरको आराधना गर; किनकि येशूको साक्षी नै भविष्यवाणीको आत्मा हो।” प्रकाश १९:१०।

गब्रिएलले आफू यूहन्नासँग सहदास भएको, र आफूलाई आराधना गर्न नहुने कुरा स्पष्ट गर्छन्। गब्रिएलले यो पनि जनाउँछन् कि यूहन्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका “भाइहरू” सँग “येशूको साक्षी” छ, जुन “भविष्यवाणीको आत्मा” हो। यूहन्नाले प्रतिनिधित्व गर्ने “भाइहरू” एक लाख चवालीस हजार हुन्, र ती सबै भाइहरूसँग “भविष्यवाणीको आत्मा” छ।

“र तिनीहरू बिहान सबेरै उठे, र तकोआको उजाडस्थानतर्फ गए; अनि जब तिनीहरू जाँदै थिए, यहोशापात उभिएर भने, हे यहूदा र यरूशलेमका बासिन्दाहरू हो, मेरो कुरा सुनो; परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा विश्वास गर, तब तिमीहरू स्थिर पारिनेछौ; उहाँका अगमवक्ताहरूमा विश्वास गर, तब तिमीहरू समृद्ध हुनेछौ। २ इतिहास २०:२०।”

“परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरमा विश्वास गर, तब तिमीहरू स्थिर पारिनेछौ; उहाँका अगमवक्ताहरूमा विश्वास गर, तब तिमीहरू समृद्ध हुनेछौ।”

“यशैया ८:२०। ‘व्यवस्था र साक्षीतर्फ; यदि तिनीहरूले यस वचनअनुसार बोल्दैनन् भने, तिनीहरूमा ज्योति छैन।’ यहाँ परमेश्वरका जनतासामु दुईवटा पाठ प्रस्तुत गरिएका छन्: सफलताका लागि दुईवटा सर्त। यहीवाले स्वयं बोल्नुभएको व्यवस्था, र अगमवाणीको आत्मा, उहाँका जनहरूलाई प्रत्येक अनुभवमा मार्गदर्शन गर्नका लागि ज्ञानका दुई स्रोत हुन्। व्यवस्था ४:६। ‘यही नै जातिहरूका दृष्टिमा तिमीहरूको बुद्धि र तिमीहरूको समझ हुनेछ, जसले भनी रहनेछन्, निश्चय नै यो महान् जाति बुद्धिमान् र समझदार प्रजा हो।’”

“परमेश्वरको व्यवस्था र भविष्यवाणीको आत्मा मण्डलीलाई मार्गदर्शन र परामर्श दिन एकअर्कासँग सहगामी भएर जान्छन्, र जबजब मण्डलीले उहाँको व्यवस्थाको आज्ञापालन गरेर यस तथ्यलाई स्वीकार गरेको छ, तबतब भविष्यवाणीको आत्मा उसलाई सत्यको मार्गमा डोर्न्याउन पठाइएको छ।

“प्रकाश 12:17। ‘तब अजिङ्गर स्त्रीमाथि क्रोधित भयो, र परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने, अनि येशू ख्रीष्टको गवाही भएका उसका सन्तानका शेष जनहरूसित युद्ध गर्न गयो।’ यो अगमवाणीले स्पष्ट रूपमा देखाउँछ कि शेष मण्डलीले परमेश्वरलाई उहाँको व्यवस्थामा स्वीकार गर्नेछ र त्यससँग अगमवाणीको वरदान पनि हुनेछ। परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति आज्ञाकारिता, र अगमवाणीको आत्मा, सधैं परमेश्वरका सच्चा जनहरूलाई अलग चिनाउने कुरा भएका छन्, र परीक्षा सामान्यतया वर्तमान प्रगटीकरणहरूमाथि दिइन्छ।”

यर्मियाको समयमा मानिसहरूलाई मोशा, एलिया, वा एलीशाको सन्देशबारे कुनै प्रश्न थिएन, तर तिनीहरूले परमेश्वरबाट यर्मियालाई पठाइएको सन्देशमाथि प्रश्न उठाए र त्यसलाई पन्छाए, यहाँसम्म कि त्यसको प्रभाव र शक्ति निष्फल भयो, र परमेश्वरले तिनीहरूलाई बन्दीवासमा लगेर जानेबाहेक कुनै उपाय रहेन।

“त्यसैगरी, ख्रीष्टका दिनहरूमा पनि जनताले यर्मियाको सन्देश सत्य थियो भनी सिकेका थिए, र तिनीहरूले आफूलाई यसरी विश्वास दिलाए कि यदि तिनीहरू आफ्ना पितापुर्खाहरूका दिनहरूमा बाँचेका भए, तिनीहरूले उनको सन्देश ग्रहण गर्ने थिए; तर त्यही समयमा तिनीहरू ख्रीष्टको सन्देशलाई अस्वीकार गरिरहेका थिए, जसको विषयमा सबै अगमवक्ताहरूले लेखेका थिए।

“जब तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश संसारमा उदय भयो, जसले परमेश्वरको व्यवस्थालाई कलीसियासमक्ष यसको पूर्णता र शक्तिमा प्रकट गर्नुपर्ने हो, त्यही क्षण भविष्यवाणीको वरदान पनि पुनर्स्थापित गरियो। यस सन्देशको विकास तथा यसलाई अगाडि बढाउने कार्यमा यस वरदानले अत्यन्त प्रमुख भूमिका निर्वाह गरेको छ।

“धर्मशास्त्रका व्याख्याहरू र कार्य गर्ने विधिहरूसम्बन्धी मतभेदहरू उत्पन्न भएका छन्, जसले सन्देशमा विश्वास गर्ने विश्वासीहरूको विश्वास डगमगाउने र कार्यमा फूट ल्याउने प्रवृत्ति राख्दछन्; यस्तो प्रत्येक अवस्थामा अगमवाणीको आत्माले सधैं परिस्थितिमा प्रकाश पारेको छ। यसले सधैं विश्वासीहरूको समुदायमा विचारको एकता र कार्यको सामञ्जस्य ल्याएको छ। सन्देशको विकास र कार्यको वृद्धिमा उत्पन्न भएको प्रत्येक सङ्कटमा, परमेश्वरको व्यवस्थामा तथा अगमवाणीको आत्माको ज्योतिमा दृढतापूर्वक अडिग रहनेहरूले विजय प्राप्त गरेका छन्, र कार्य तिनीहरूका हातमा समृद्ध भएको छ।” Loma Linda Messages, 33, 34.

योएलको पुस्तकलाई अगमवाणीको आत्माभित्र प्रत्यक्ष रूपमा “वर्तमान सत्य” भनेर चिनाइएको छ, जुन प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्नाका अनुसार येशूको साक्षी हो। यसलाई परमेश्वरको वचनभित्र पनि प्रत्यक्ष रूपमा समर्थन गरिएको छ। बाइबल र अगमवाणीको आत्मा दुवैले योएलको पुस्तकलाई प्रत्यक्ष रूपमा अन्तिम दिनहरूमा लागू गर्छन्।

“प्राचीन अगमवक्ताहरूमध्ये प्रत्येकले आफ्नै समयका लागि भन्दा हाम्रो समयका लागि बढी बोलेका थिए, यसरी कि तिनीहरूको अगमवाणी हाम्रो लागि प्रभावकारी छ। ‘अब यी सबै कुराहरू तिनीहरूलाई दृष्टान्तका लागि घटे; र ती हाम्रा चेतावनीका निम्ति लेखिएका हुन्, जसकहाँ संसारका अन्तहरू आइपुगेका छन्।’ 1 Corinthians 10:11. ‘तिनीहरूले यी कुराहरू आफ्ना लागि होइन, तर हाम्रा लागि सेवा गरिरहेका थिए; ती कुराहरू अब स्वर्गबाट पठाइनुभएको पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गर्नेहरूका माध्यमबाट तिमीहरूलाई सुनाइएका छन्; यिनै कुराहरूमा स्वर्गदूतहरू पनि गहिरिएर हेर्न चाहन्छन्।’ 1 Peter 1:12. ...

“बाइबलले यस अन्तिम पुस्ताका लागि आफ्ना धन-सम्पदाहरू संकलित गरी एकसाथ बाँधेर राखेको छ। पुरानो करारको इतिहासका सबै महान् घटनाहरू र गम्भीर कार्य-व्यवहारहरू यी अन्तिम दिनहरूमा मण्डलीभित्र दोहोरिएका छन्, र दोहोरिँदैछन्।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

योएलको अगमवाणी “संसारका अन्त्यहरू आइपरेका” तिनीहरूमाथि “लागू” छ। “लागू” भन्नुले केवल यही कुरामा जोड दिन्छ कि “वर्तमान सत्य” सधैं एउटा परीक्षा हो, र जो यस परीक्षामा असफल हुन्छन्, तिनीहरू यहुदाजस्ता बाइबलीय पात्रहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

“पाठमाथि पाठ यहुदाका कानमा परे, तर उसले कुनै ध्यान दिएन। आज कति जनाले उसका पदचिह्नहरू पछ्याइरहेका छन्। परमेश्वरको व्यवस्थाको ज्योतिमा स्वार्थी मानिसहरूले आफ्ना दुष्ट चरित्रहरू देख्छन्, तर

आवश्यक सुधार गर्न असफल हुन्छन्, र पापको एक अवस्थाबाट अर्को अवस्थामा अघि बढिरहन्छन्।”

“ख्रीष्टका शिक्षाहरू हाम्रो आफ्नै समय र पुस्तामा लागू हुन्छन्। उहाँले भन्नुभयो, ‘म यिनका निम्ति मात्र प्रार्थना गर्दिनँ, तर तिनका निम्ति पनि, जसले तिनीहरूको वचनद्वारा ममाथि विश्वास गर्नेछन्।’ यही अन्तिम दिनहरूमा हामीकहाँ पनि त्यही साक्षी ल्याइएको छ, जुन यहूदाकहाँ ल्याइएको थियो। ती नै शिक्षाहरू, जसलाई उसले आफ्नो जीवनमा व्यवहारिक बनाउन असफल भयो, सुन्ने मानिसहरूकहाँ आउँछन्, तर तिनीहरू पनि त्यस्तै असफल हुन्छन्, किनकि तिनीहरूले आफ्नो पाप त्यागदैनन्।” Review and Herald, March 17, 1891.

प्रकाशको पुस्तकभरि यूहन्नाले परमेश्वरका अन्तिम दिनका मानिसहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्, र पाट्मोसमा निर्वासित पारिनुमा यूहन्नाले आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी संकटमा सतावट भोग्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। उनले आफू किन बन्दी बनाइए भन्ने कुरा बताउँछन्।

म, यूहन्ना, जो तिमीहरूका भाइ पनि हुँ, र येशू ख्रीष्टको क्लेश, राज्य र धैर्यतामा तिमीहरूका सहभागी पनि हुँ, परमेश्वरको वचन र येशू ख्रीष्टको साक्षीको निम्ति पाट्मोस भनिने टापुमा थिएँ। प्रकाश १:९।

यूहन्ना बाइबल र भविष्यवाणीको आत्माको कारण सताइए। एक लाख चवालीस हजारचाहिँ किन भविष्यवाणीको आत्मकै कारण सताइन्छन्? अगमवक्ता योएलले चिन्हित गर्ने पहिलो सत्य सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट कलीसियाको धर्मत्याग हो। प्रेरित पत्रुसले पेन्टेकोस्ट योएलको पुस्तकको परिपूर्ति हो भनी पहिचान गर्दा, पत्रुसले त्यसो यहूदीहरूले “भाषाहरू” को प्रकटतालाई आक्रमण गरिरहेका सन्दर्भमा गरे। ती यहूदीहरू, जसले त्यसबेला अन्तिम दिनका सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूको प्रतीकात्मक प्रतिनिधित्व गर्थे, पत्रुस र सन्देश घोषणा गर्नेहरू “मातेका” छन् भनी तर्क गरिरहेका थिए। पत्रुसको समयका यहूदीहरूले गरेझैं, सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू पछिल्ला वर्षाको सन्देशको विरुद्ध लड्नेछन्। तिनीहरूले यसो यसकारण गर्छन् कि पछिल्ला वर्षाको “वर्तमान सत्य” को परीक्षा लिने सन्देश घोषणा गर्नेहरूसँग पुराना आधारभूत सत्यहरू छन्, किनकि नयाँ सत्य सधैं पुरानो सत्यमा आधारित हुन्छ। यर्मियाले पछिल्ला वर्षाको समयमा परमेश्वरका जनहरूलाई पुराना मार्गहरूमा हिँड्न र चौकीदारको तुरहीको आवाज सुन्न आह्वान गरे, तर तिनीहरू इन्कार गर्छन्। आधारभूत “पुरानो” सत्यको सन्देशलाई लेवीय व्यवस्था अध्याय छब्बीसका “सात पटक” ले प्रतीकात्मक रूपमा प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले भूमिको निम्ति सबाथको सन्दर्भमा वाचागत सम्बन्ध प्रस्तुत गर्दछ।

“मैले देखेँ कि नामधारी मण्डली र नामधारी एडभेन्टिस्टहरू, यहूदाजस्तै, सत्यको विरोधमा आउनका निम्ति क्याथोलिकहरूको प्रभाव प्राप्त गर्न हामीलाई तिनीहरूकै हातमा सुम्पेछन्। त्यस बेला सन्तहरू अस्पष्ट जनसमूह हुनेछन्, क्याथोलिकहरूलाई थोरै मात्र परिचित; तर मण्डलीहरू र नामधारी एडभेन्टिस्टहरू, जसले हाम्रो विश्वास र आचारहरूका विषयमा जान्दछन् (किनकि तिनीहरूले शब्बाथको कारणले हामीलाई घृणा गरे, किनभने तिनीहरू त्यसको खण्डन गर्न सकेनन्), तिनीहरूले सन्तहरूलाई धोका दिनेछन् र तिनीहरूको बारेमा क्याथोलिकहरूलाई यसरी खबर गर्नेछन् कि उनीहरू जनताका व्यवस्थाहरूलाई बेवास्ता गर्नेहरू हुन्; अर्थात्, कि उनीहरूले शब्बाथ पालन गर्छन् र आइतबारलाई बेवास्ता गर्छन्।”

“त्यसपछि क्याथोलिकहरूले प्रोटेस्टेन्टहरूलाई अगाडि बढ्न आग्रह गर्नेछन्, र यस्तो आदेश जारी गर्नेछन् कि जसले सातौँ दिनको सट्टा हप्ताको पहिलो दिनलाई पालन गर्दैन, तिनीहरूलाई मारिनुपर्छ। र क्याथोलिकहरू, जसको संख्या ठूलो छ, प्रोटेस्टेन्टहरूको पक्षमा उभिनेछन्। क्याथोलिकहरूले आफ्नो शक्ति पशुको प्रतिमालाई दिनेछन्। अनि प्रोटेस्टेन्टहरूले, आफ्नी आमाले तिनीहरूभन्दा अघि जसरी काम गरिन्, त्यसरी नै सन्तहरूलाई नष्ट गर्न कार्य गर्नेछन्। तर तिनीहरूको आदेशले परिणाम ल्याउनु वा फल फलाउनु अघि नै, सन्तहरू परमेश्वरको स्वरद्वारा छुटकारा पाउनेछन्।” Spalding and Magan, 1, 2.

दुई पटक सिस्टर ह्याइटले “नामधारी मण्डली” र “नामधारी एडभेन्टिस्टहरू” लाई चिन्हित गर्नुहुन्छ, र साथसाथै ती दुई “नामधारी समूहहरू” र “क्याथोलिकहरू” बीच भिन्नता पनि दर्शाउनुहुन्छ। “नामधारी मण्डली” र “नामधारी एडभेन्टिस्टहरू” ले पत्रुस र यूहन्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूलाई “विश्रामदिनको कारण” “घृणा” गर्थे, “किनकि

तिनीहरू त्यसको खण्डन गर्न सक्दैनथे।” नामधारी मण्डली र क्याथोलिकहरूले सातौँ-दिनको विश्रामदिनको सत्यलाई “खण्डन” गर्न सक्दैनन्, र “नामधारी एडभेन्टिस्टहरू” ले लेवीय २६ का “सात समय” लाई “खण्डन” गर्न सक्दैनन्, जुन भूमिको विश्रामदिनसम्बन्धी आज्ञा हो। नामधारी मण्डली र क्याथोलिकहरूले सातौँ-दिनको विश्रामदिन एउटा “आधारभूत” बाइबलीय सत्य हो भन्ने तथ्यलाई “खण्डन” गर्न सक्दैनन्, र “नामधारी एडभेन्टिस्टहरू” ले लेवीय २६ का “सात समय” मिलेरवादीहरूको “आधारभूत” सत्य हो भन्ने तथ्यलाई “खण्डन” गर्न सक्दैनन्।

पत्नोसमा यूहन्नाको बन्दीपनले ती एक लाख चवालीस हजार जनालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले बाइबल र भविष्यवाणीको आत्मा दुवैलाई दृढतापूर्वक थामिरहन्छन्, र जो विशेषतः बाहिरबाट सातौँ-दिनको शब्बाथको विषयमा सताइन्छन्, तथा भित्रबाट भूमिको निम्ति सातौँ-वर्षको शब्बाथको विषयमा सताइन्छन्। यही कारणले, नवौँ पदमा उनी किन सताइँदै थिए भन्ने यूहन्नाको साक्ष्यपछि दशौँ पदको शब्बाथ र “महान् स्वर”-बाट “तुरही”-जस्तै आएको अतीत (“पछि”) बाटको सन्देश आउँछ।

म यूहन्ना, जो तिमीहरूका भाइ पनि हुँ, र क्लेशमा, येशू ख्रीष्टको राज्यमा र धैर्यमा तिमीहरूका सहभागी पनि हुँ, परमेश्वरको वचनका निम्ति र येशू ख्रीष्टको साक्षीका निम्ति पत्नोस भनिने टापुमा थिएँ। प्रभुको दिनमा म आत्मामा थिएँ, र मैले मेरो पछिबाट तुरहीको जस्तो एउटा ठूलो स्वर सुनेँ। प्रकाश १:९, १०।

यूहन्नाले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले ९/११ मा प्रकाशितवाक्य अठारको स्वर्गदूतको तुरहीजस्तो स्वर सुने, जसले परमेश्वरका जनहरूलाई यर्मियाका “पुराना मार्गहरू” मा फर्कन आह्वान गरिरहेको थियो। त्यो महान् स्वर सातौँ तुरहीको चेतावनी पनि थियो, जुन तेस्रो धिक्कार पनि हो।

सिस्टर ह्वाइटले यो अभिलेख गर्नुभयो कि “बाइबलले यस अन्तिम पुस्ताका लागि आफ्ना खजानाहरू संचित गरेको छ र तिनलाई एकसाथ बाँधेको छ।” योएलको पुस्तक ती बाइबलीय “खजानाहरू” मध्ये एक हो, जो “अन्तिम दिनहरू” मा वर्तमान सत्य हो। पेन्टेकोस्टको समयमा पत्रुसले त्यही बेला पूरा भइरहेको पुस्तक योएल नै हो भनी पहिचान गरे। पत्रुसले, योएलकै समान, पेन्टेकोस्टको समय-अवधिका लागि भन्दा हाम्रो “समय” का लागि “कम बोले।” पेन्टेकोस्टको समय-अवधि ख्रीष्टियन व्यवस्थाकालका लागि प्रारम्भिक वर्षा थियो। पेन्टेकोस्टले ख्रीष्टियन व्यवस्थाकालको आरम्भलाई चिन्हित गर्छ, र यसो गर्दा यसले ख्रीष्टियन व्यवस्थाकालको अन्त्यलाई पनि दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ। ख्रीष्टियन व्यवस्थाकालको अन्त्य पछिल्लो वर्षाको समय हो, जसको प्रतिरूप पेन्टेकोस्टद्वारा देखाइन्छ। त्यसकारण पत्रुस ख्रीष्टियन व्यवस्थाकालको अन्त्यमा रहेका परमेश्वरका ती जनहरूको प्रतीक हुन्, जसले त्यसो गर्न योएलको पुस्तक प्रयोग गरेर पवित्र आत्माको उण्ड्याइको परिपूर्तिलाई पहिचान गर्छन्।

तर पत्रुस, एघारजनासित उभिएर, आफ्नो स्वर उचाउँदै तिनीहरूलाई भने, “हे यहूदियाका मानिसहरू हो, र यरूशलेममा बस्ने सबै हो, यो कुरा तिमीहरूलाई थाहा होस्, र मेरा वचनहरू सुन: किनकि तिमीहरूले ठानेझैं यी मानिसहरू मतवाला भएका होइनन्, किनभने अहिले त दिनको तेस्रो प्रहर मात्र भएको छ। तर यो त त्यही हो, जो अगमवक्ता योएलद्वारा भनिएको थियो; ‘अन्तिम दिनहरूमा यस्तो हुनेछ, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, कि म आफ्नो आत्मा सबै प्राणीमाथि खन्याउनेछु; अनि तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूले अगमवाणी गर्नेछन्, तिमीहरूका जवानहरूले दर्शनहरू देख्नेछन्, र तिमीहरूका वृद्धहरूले सपनाहरू देख्नेछन्; अनि ती दिनहरूमा मेरा दासहरू र मेरी दासीहरूमाथि पनि म आफ्नो आत्मा खन्याउनेछु; र तिनीहरूले अगमवाणी गर्नेछन्; अनि म माथि आकाशमा अद्भुत कामहरू, र तल पृथ्वीमा चिन्हहरू देखाउनेछु—रगत, आगो, र धुवाँको मुस्लो; प्रभुको महान् र प्रतापी दिन आउनुभन्दा पहिले सूर्य अन्धकारमा परिणत हुनेछ, र चन्द्रमा रगतमा; अनि यस्तो हुनेछ, कि जसले प्रभुको नाउँ पुकार्नेछ, त्यो उद्धार पाउनेछ।’ प्रेरितहरू २:१४-२१।

भविष्यवाणीको सफल विद्यार्थी हुनका लागि यो स्थिर बुझाइ आवश्यक हुन्छ कि संसारको अन्त्यलाई धर्मशास्त्रको ऐतिहासिक कथावृत्तभित्र “रेखामाथि रेखा” द्वारा चित्रित गरिएको छ। यस सत्यसँग सम्बन्धित अर्को कुरा यो हो कि अगमवक्ताहरू स्वयं अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। योएलले आफ्नो पुस्तकलाई अन्तिम दिनहरूमा स्थापित गर्छ, किनकि त्यसले “परमप्रभुको दिन” को निकट आगमनको घोषणा गर्दछ।

सियोनमा तुरही फुक, र मेरो पवित्र पर्वतमा चेतावनीको नाद गर; देशका सबै बासिन्दाहरू थरथराऊन्; किनकि परमप्रभुको दिन आउँदैछ, किनकि त्यो नजिकै आइपुगेको छ। योएल २:१।

“तुरही” एक प्रतीकको रूपमा, अन्य अर्थहरूका अतिरिक्त, एउटा चेतावनीपूर्ण सन्देशलाई जनाउँछ। प्रतीकको रूपमा, प्रसङ्गका आधारमा, तुरहीले समयावधि, कुनै निश्चित समयबिन्दु, वा दुवैलाई जनाउन सक्छ। तुरहीले न्यायलाई पनि जनाउँछ। प्रायश्चित्तको दिनभन्दा दस दिनअघि पर्ने तुरहीहरूको पर्व, निकटिदै आएको न्यायको चेतावनी थियो।

“प्रभुको दिन” ले, जहाँ “प्रभुको दिन” प्रयोग गरिएको छ त्यस खण्डको सन्दर्भका आधारमा, या त कुनै समयबिन्दु अथवा समयावधिलाई जनाउँछ। “प्रभुको दिन” सात अन्तिम विपत्तिहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको कार्यकारी न्यायको प्रतीक हुन सक्छ, अथवा यो हजार-वर्षीय सहस्राब्दीको अन्त्यमा हुने कार्यकारी न्याय पनि हुन सक्छ। दुवै अवस्थामा, तुरहीले परमेश्वरको कार्यकारी न्यायलाई चिन्हित गरिरहेको हुन्छ। त्यसैले “प्रभुको दिन” ले या त परमेश्वरको दण्ड कार्यान्वित हुने समयबिन्दुलाई, अथवा परमेश्वरका दण्डहरू कार्यान्वित हुने समयावधिलाई जनाउन सक्छ।

“तुरही”ले “प्रभुको दिन” जस्तै समयको एउटा बिन्दु र समयावधि दुवैलाई जनाउन सक्छ, जसको साक्ष्य प्रकाश ८ र ९ का सात तुरहीहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने ऐतिहासिक बिन्दुहरू र अवधिहरूमा देखिन्छ। योएलले फुक्न भनिएको “तुरही”द्वारा प्रतिनिधित्व गरिरहेको “प्रभुको दिन”—मृतकहरूको न्याय समाप्त भई जीवितहरूको न्याय आरम्भ हुँदा सुरु हुने—समयको एउटा बिन्दु पनि हो र समयावधि पनि हो। 9/11 मा एउटा तुरही फुकियो, जसले जीवितहरूको न्यायको आगमनलाई समयको एउटा बिन्दुको रूपमा चिह्नित गर्‍यो, र साथै 9/11 लाई जीवितहरूको न्यायको समयावधिको प्रारम्भको रूपमा पनि चिह्नित गर्‍यो।

यसकारण अब पनि, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, आफ्ना सारा हृदयले, उपवाससहित, रोदनसहित, र विलापसहित, मकहाँ फर्को। अनि आफ्ना वस्त्रहरू होइन, तर आफ्ना हृदयहरू च्यातो, र परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरतिर फर्को; किनकि उहाँ अनुग्रही र कृपालु हुनुहुन्छ, क्रोध गर्नमा ढिलो, र अति दयालु, अनि विपत्तिको विषयमा पश्चात्ताप गर्नुहुन्छ। कसलाई थाहा छ, उहाँ फर्कनुहुनेछ र पश्चात्ताप गर्नुहुनेछ, र आफ्नो पछि एउटा आशिष् छोडिदिनुहुनेछ कि—अर्थात् परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका निम्ति अन्नबलि र पेयबलि? सियोनमा नरसिंगा फुक; एक पवित्र उपवास ठहराओ; एक गम्भीर सभा बोलाओ। योएल २:१२-१५।

योएलले तुरही फुक्न आज्ञा दिनुभएको यो दोस्रो पटक हो। योएलका “तुरहीहरू” दुवै सात अन्तिम विपत्तिहरूको नजिकिँदै आएको कार्यकारी न्यायको चेतावनी हुन्, र तिनीलाई पश्चात्तापका लागि लाओडिकियाको आह्वान तथा अनुग्रह-अवधि शीघ्र समाप्त हुन लागेको प्रसङ्गभित्र स्थापित गरिएको छ।

जोरसित पुकार, नरोकिनु; आफ्नो स्वर तुरहीझैँ उच्च पार, र मेरा प्रजालाई तिनीहरूको अपराध, अनि याकूबको घरानालाई तिनीहरूका पापहरू देखाइदेऊ। यशैया 58:1।

यशैया, योएल, यूहन्ना र पत्रुस—यी सबै अन्तिम दिनहरूका एक लाख चवालीस हजारको प्रतिनिधित्व गरिरहेका छन्; त्यस्तै यर्मियाले पनि तुरी कहिले फुक्नुपर्ने हो भनी संकेत गर्छन्।

यसरी परमप्रभु भन्नुहुन्छ, बाटाहरूमा उभिएर हेर, र प्राचीन मार्गहरूको विषयमा सोध, कहाँ असल मार्ग छ, र त्यसैमा हिँड; तब तिमीहरूले आफ्ना प्राणहरूका निम्ति विश्राम पाउनेछौ। तर तिनीहरूले भने, “हामी त्यसमा हिँड्नेछैनौं।” फेरि मैले तिमीहरूमाथि पहरेदारहरू खडा गर्ने, यसो भन्दै, “तुरहीको आवाज सुन।” तर तिनीहरूले भने, “हामी सुन्नेछैनौं।” यर्मिया ६:१६, १७।

यी अन्तिम दिनहरूमा 9/11 मा तुरही बज्यो, र त्यसपछि असल मार्ग रोजी त्यसैमा हिँड्नेहरूमाथि पछिल्लो वर्षा पर्न थाल्यो। त्यही बेला प्रकाशको पुस्तकको अठारौँ अध्यायको स्वर्गदूत ओर्लियो।

“पछिल्लो वर्षा परमेश्वरका जनहरूमाथि खस्नुपर्नेछ। एक शक्तिशाली स्वर्गदूत स्वर्गबाट ओर्ली आउनेछ, र सारा पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो हुनेछ।” Review and Herald, April 21, 1891.

जब 9/11 मा न्यूयोर्कका विशाल भवनहरू धराशायी पारिए, तब शक्तिशाली स्वर्गदूत ओर्लेर आए र पछिल्लो वर्षा पर्न थाल्यो।

“अब के मैले यो घोषणा गरेको छु कि न्यु योर्क समुद्री ज्वारको विशाल छालले बगाइनेछ भन्ने कुरा कहाँबाट आयो? यो मैले कहिल्यै भनेकी छैन। मैले त केवल यति भनेकी छु, जब मैले त्यहाँ एकपछि अर्को तलासहित उभिँदै गरेका ती विशाल भवनहरूलाई हेरेँ, ‘जब परमप्रभु पृथ्वीलाई भयानक रीतिले कम्पित पार्न उठ्नुहुनेछ, तब कस्ता भयावह दृश्यहरू देखापर्नेछन्! त्यसबेला प्रकाश १८:१-३ का वचनहरू पूरा हुनेछन्।’ प्रकाशको अठारौँ अध्याय सम्पूर्ण रूपमा पृथ्वीमाथि आउन लागेको कुराको चेतावनी हो। तर न्यु योर्कमाथि विशेष रूपमा के आउँदैछ भन्ने सम्बन्धमा मलाई कुनै विशेष प्रकाश प्राप्त भएको छैन; यति मात्र म जान्दछु कि एक दिन त्यहाँका ती महान् भवनहरू परमेश्वरको शक्तिको उलटफेर र ध्वंसकारी क्रियाद्वारा ढालिनेछन्। मलाई दिइएको ज्योतिबाट म जान्दछु कि संसारमा विनाश छ। प्रभुबाट आएको एउटै वचनले, उहाँको महान् शक्तिको एउटै स्पर्शले, यी विशाल संरचनाहरू ढल्नेछन्। यस्ता दृश्यहरू घट्नेछन्, जसको भयावहता हामीले कल्पना गर्न पनि सक्दैनौँ।” Review and Herald, July 5, 1906.

९/११ मा आइतबारको व्यवस्थाको समय हुने यसको पूर्ण उँडेलाइअगावै पछिल्लो वर्षा छर्किन आरम्भ भयो।

“सुसमाचारको महान् कार्यको समापन, यसको आरम्भलाई चिह्नित गरेको परमेश्वरको शक्तिको प्रकटताभन्दा कम प्रकटतासहित हुनु हुँदैन। सुसमाचारको आरम्भमा अगिल्लो वर्षामा भएको उण्डेलाइमा पूरा भएका अगमवाणीहरू यसको समापनमा पछिल्लो वर्षामा फेरि पूरा हुनुपर्नेछन्। यही हुन् ‘शीतलताका समयहरू’ जसतर्फ प्रेरित पत्रसले यसो भन्दै भविष्यतर्फ दृष्टि लगाएका थिए: ‘यसकारण तिमीहरू पश्चात्ताप गर, र फर्क, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटिऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट शीतलताका समयहरू आउनेछन्; र उहाँले येशूलाई पठाउनुहुनेछ।’ प्रेरित ३:१९, २०।” The Great Controversy, 611, 612.

“ताजगीका समयहरू” को सिद्ध परिपूर्ति तब हुन्छ जब तपाईं जीवित हुनुहुन्छ, किनकि चेतावनी “पश्चात्ताप गर” भन्ने हो, र यदि तपाईं मरेका हुनुहुन्छ भने त्यो गर्नु असम्भव हुन्छ। “ताजगीका समयहरू” तब आउँछ जब जीवित आत्माहरूका “पापहरू” अझै पनि “मेटाइन्” सकिन्छ। “ताजगीका समयहरू” 9/11 मा आरम्भ भयो, यसरी जीवितहरूको न्यायको आरम्भलाई चिह्नित गर्दै। सुसमाचारिक युगको अन्त्यमा पेन्टेकोस्ट दोहोरिन्छ। जब “ताजगीका समयहरू” आइपुग्यो, पेन्टेकोस्टमा प्रकारस्वरूप देखाइएका घटनाहरू दोहोरिन थाले।

“गहिरो उत्कण्ठासहित म त्यो समयको प्रतीक्षा गरिरहेकी छु, जब पेन्टेकोस्टको दिनका घटनाहरू त्यस अवसरमा भन्दा अझ ठूलो शक्तिसाथ पुनः दोहोरिनेछन्। यूहन्ना भन्छन्, ‘मैले अर्को एक स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लेर आउँदै गरेको देखेँ, जससँग महान् शक्ति थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले प्रकाशित भयो।’ त्यसपछि, पेन्टेकोस्टको समयझैँ, मानिसहरूले सत्य आफ्नो-आफ्नै भाषामा तिनीहरूलाई बोलिएको सुन्नेछन्।”

“परमेश्वरले उहाँको सेवा गर्न निष्कपटतापूर्वक चाहने प्रत्येक आत्मामा नयाँ जीवन फुक्न सक्नुहुन्छ, र वेदीबाट लिइएको दहकिलो अँगाराले ओठलाई स्पर्श गर्न सक्नुहुन्छ, र तिनीहरूलाई उहाँकै प्रशंसामा वाक्पटु बनाउन सक्नुहुन्छ। हजारौँ स्वरहरू परमेश्वरको वचनका अद्भुत सत्यहरू उद्घोष गर्न सामर्थ्यले परिपूर्ण हुनेछन्। हकलिने जिब्रो खुलाइनेछ, र भीरुहरू सत्यको पक्षमा साहसी साक्षी दिन बलिया बनाइनेछन्। प्रभुले आफ्ना जनहरूलाई हरेक अशुद्धताबाट आत्माको मन्दिर शुद्ध पार्न, र उहाँसँग यस्तो घनिष्ठ सम्बन्ध कायम राख्न सहायता गरून् कि पछिल्लो वर्षा खन्याइने बेला तिनीहरू त्यसका सहभागी हुन सक्न्।” Review and Herald, July 20, 1886.

हामी अर्को लेखमा जारी राख्नेछौं।

अनि मसँग बोल्ने स्वर्गदूत फेरि आए, र निद्राबाट ब्युँझाइएको मानिसलाई झैँ मलाई ब्युँझाए, र मलाई भने, “तँ के देख्छस्?” तब मैले भनेँ, “मैले हेरेँ, र हेर, सबै सुनको एउटा दीपाधार छ, त्यसको टुप्पोमा एउटा कटोरा छ, र त्यसमा त्यसका सातवटा दीपहरू छन्, र त्यसको टुप्पोमा रहेका सातवटा दीपहरूका निम्ति सातवटा नलीहरू छन्; अनि त्यसको छेउमा दुईवटा जैतूनका रूखहरू छन्, एउटा कटोराको दाहिनेपट्टि, र अर्को त्यसको देब्रेपट्टि।”

तब मैले मसँग बोल्ने स्वर्गदूतलाई उत्तर दिएर भनेँ, “हे मेरा प्रभु, यी के हुन्?” अनि मसँग बोल्ने स्वर्गदूतले मलाई उत्तर दिएर भने, “के तिमीलाई यी के हुन् भन्ने थाहा छैन?” तब मैले भनेँ, “होइन, हे मेरा प्रभु।”

तब उनले मलाई उत्तर दिँदै भने, “यो नै ज़रुब्बाबेलका लागि परमप्रभुको वचन हो, यसो भन्दै: ‘न त सामर्थ्यद्वारा, न त शक्तिद्वारा, तर मेरो आत्माद्वारा,’ सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।” जकरिया 4:1-6.